

[Arne Christiansen]

kerskabet, kan enhver afgøre efter temperament.

For det andet er det typisk, at den almindelige mistænkeliggørelse af efterretningstjenesten hver gang bygger på fremhævelse og kritik af en meget lille del af det arbejde, der gøres for at sikre folketingets beslutning om et effektivt forsvar gennem bedst mulig varseling om krise og konflikt på baggrund af indsamling af oplysninger, analyse og derefter vurdering af den militære og politiske udvikling omkring os. Det er her, opgaverne først og fremmest ligger, hvad forsvarsministeren også klart har tilkendegivet i sit svar i dag.

Den indre trussel i form af sabotage, spionage og nedbrydende virksomhed bør ingenlunde ignoreres, men vi kan ligeså godt erkende, at her er der begrænsede muligheder for kontrol, og det vækker naturligvis til skærpet opmærksomhed, når disse muligheder søges yderligere begrænset, som tre socialistiske partier plus de radikale i dag ønsker det. Men lad det være fastslået, at dette område er snævert og med begrænsede muligheder. Efterretningstjenesten har jo, ud over det overordnede mål at sikre dansk forsvar og vore allierede et rimeligt varsel, også en vigtig forpligtelse til at hindre industrispionage, til at føre kontrol med de personer, der i forsvaret er beskæftiget med klassificerede, det vil sige fortrolige og hemmelige, sager.

På det sidstnævnte område kommer naturligvis en registrering ind i billedet, men da ordene »kartotek« og »registrering« er misbrugt til ukendelighed, må det også være rimeligt at fastslå, at en registrering vil sige, at navn, CPR-nummer m.v. er opført, så det kan hentes frem på en EDB-skærm. Hovedparten af disse navne vil ifølge sagens natur være de mange, der er godkendt til at omgås fortrolige og hemmelige sager; de, der ikke er det, vil stå der, til deres tjenesteforhold ophører.

Lad det være understreget, at nødvendige undersøgelser foretages af politiets efterretningstjeneste og kontrolleres af det såkaldte Wambergudvalg, så her er folketingets krav om kontrol allerede tilgodeset. Der kan aldrig blive tale om registrering – hvad flere i tidligere debatter har søgt at give det udseende af og nogle også her i dag gentager – fordi pjecer, artikler o. lign. hvor personer selv nævngiver sig, læses og bevares af en efterret-

ningstjeneste. Det kan enhver borger i dette land gøre. Det er ikke i strid med nogen lov. At ville hævde andet er at føre befolkningen bag lyset.

Forud for denne debat har vi igennem medierne kunnet erfare, at det radikale venstre ønsker et nyt parlamentarisk udvalg. Det vender venstre sig imod. Må jeg her citere, hvad landets statsminister den 20. november 1969 udtalte i en lignende debat – der er altså intet nyt under solen, vi har haft adskillige debatter siden. Jeg henviser til Folketingstidende 1969–70, sp. 1346, hvorfra jeg citerer følgende udtalelse af statsminister Hilmar Baunsgaard:

»... at det her i folketinget er vedtaget, at Danmark skal have et efterretningsvæsen. Skal der være mening med det, må det også være effektivt, og det er nødvendigt at erkende, at dets effektivitet forringes i samme grad, som dets virksomhed lægges blot. Det tjener intet fornuftigt formål at lægge efterretningstjenesternes arbejde eller deres medarbejdere for had. Særlig de befolkningsgrupper, der værdsætter vore demokratiske frihedsrettigheder mest, må være blandt de første til at forstå og respektere nødvendigheden af at beskytte frihedsrettighederne.«

Jeg synes, at det radikale venstre også i dag skulle lægge sig disse ord på sinde.

Venstre har noteret sig, at forsvarsministeren vil se nærmere på registreringsdirektivet, ikke med henblik på indskrænkning, men på supplerung og tydeliggørelse. Det kan venstre ikke have noget imod. Men vi understreger nu som før, at ansvaret for kontrollen er ministerens, hvis en efterretningstjeneste skal have mulighed for at virke.

Folketinget skal heller ikke underkende en særdomstol. Tiden er ikke til at så mistillid til særdomstolen, som i sin beretning af den 1. december klart har taget stilling både til de fejl, der er begået, og til de mange uhyrlige påstande, der er bragt til torvs. At en hovedperson af ikke erkendte, men ganske åbenbart personlige årsager finder på nye ting for at så mistillid til efterretnings-tjenesten, kan man beklage, men at særdomstolens formand omgående reagerer, har folketinget kun grund til at hilse med tilfredshed.

Forsvarsministeren siger i sit svar på forespørgslen også, at regeringen er indstillet på at iværksætte en kontrol med forsvarrets efterretningstjenestes registreringsvirksomhed i